

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicorum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük.) XII. Leó pápa Zichy Náador grófhoz, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

Főszerkesztő és lapfoglalós:

Németh Ödön.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség: Simor-utca 39.

Kiadóhivatal: Szammer Imre könyvszomdája.

Kórházügyek a zöldsztalon.

(Rendkívüli közgyűlés a városnál.)

Ugy városunk, mint vármegyénk törvényhatóságát a kórházügyek foglalkoztatják ez időszereint leginkább, a melyek kellemetlen bonyodalmakba kerültek a megyei új kórház dolgában hozott miniszteri elhatározás révén. A kérdés élénken érdekli a várost is s annak megbeszélése dolgában tegnap rendkívüli közgyűlésre jöttek össze a városatyák. Két pontja volt csak a közgyűlésnek s azok mindegyike a kórházügyre vonatkozott.

Az elnöki székben *Fiáth* Pál b. főispán vezette a tanácskozást, melynek tárgyai nagy számban hozták össze a bizottsági tagokat.

Első pontja a napirendnek a városi magánkórház ügyével foglalkozott. Arról van szó, hogy a város nyilvánossági jelleget kér kórháza számára a minisztertől. Az ok, mely e lépésre rábirta a várost, az új közegészségügyi törvény ama rendelkezésében fekszik, hogy a szegény betegek ápolási díjait ezentul nem az illető községek, hanem az ország fizeti, de csakis ama kórházak részére, melyeknek nyilvánossági jellegük van. Ha a városnak nem sikerülne a nyilvánossági jelleg megszerzése, ugy kénytelen volna megszüntetni a kórházat, a mely a betegápolási törvény intézkedései által nagy terheket róna a városra.

A tanács el is készítette a miniszterhez intézendő fölrat tervezetét, s azt *Tóth* főjegyző olvasta föl a közgyűlésen. Ama része a fölrat-

nak, mely a kórház megszüntetésének eshetőségéről szól, megiehetős elégedetlenséget keltett a bizottság tagjai között. A polgármester felszólítására azonban, aki kifejtette, hogy vitális érdekeinek a kockáztatása nélkül ez idő szerint nem tehet egyebet a város. — A fölratot a közgyűlés elfogadta.

Következett a második tárgy: Fejérvármegye aispánjának átírata az új megyei kórház dolgában. *Tóth* főjegyző fölolvasta az átíratot, melylyel Fejérvármegye aispánja kérdést intéz a városhoz, hajlandó-e újabb áldozatokat hozni a felépítendő kórház érdekében s kötelező ígéretet tenni arra nézve, hogy magánkórházat megszünteti.

Mozgást, zajt s jókora ingerültséget keltettek e kérdések a jelen voltak köztében.

— Semmit sem adunk! Van eszünkben! Nem elég a telek?!

Ilyen felkiáltások hangzottak el a teremben.

Mikor pedig a főjegyző arra a részére ért az átíratot, hogy a vármegye az esetben is, ha a város újabb áldozatokat hozna a kórház ügyének, teljesen föntartja minden jogát a kórház vezetését illetőleg s abba semmiféle befolyást nem enged — méregbe jöttek egy kissé a városatyák s adtak is nyomban kifejezést az aprehenziójuknak.

— Nem is akarunk avatkozni a megye dolgaiba, de nem is adunk semmit! Tört ki a méltatlankodás az egyik kékbeli polgárból.

A hangulat nyomban lecsillapodott, amint a főjegyző ismertette a tanács javaslatát az adandó választ illetőleg, mert ez a válasz a

— Igen! — de mily kíváncsi vagy! Sze-

meid mint lángolnak. Bár ne is szóltam volna!

— Kíváncsiságomért büntetni akarsz?

— Nem akarok türelmeddel visszaélni.

Tudd meg tehát, hogy kedvencz ételed, osztriga

és fogoly vár rád! Nos, rosszul cselekedtem?

— Osztriga, és fogoly! Hisz te angyal

vagy!

— Mind ez azonban különösnek tetszhetett a férj előtt, mert halkan olyas valamit mormogott, mintha e kedveskedésnek valami rendkívüli okát keresné.

— Nem voltak nálad ma látogatók?

— Egyedül Ernesztint láttam, ki jött,

hogy ismét eltávozzék. — Komornáját kergette

el. Hinné-e, hogy e lányt tegnap férfi ruhá-

ban látták és még hozzá, urának ruhájában!

Ez hallatlan szemtelenség!

— Ez a következése, ha ti nők komornái-

tokkal túlságosan bizalmas lábón álltok. De

mond csak, valóban Ernesztinen kívül más

sem láttát?

— Különös, tehát ez nem elég? — Igen,

mily feledékeny vagyok! J... báróné is meg-

látogatott.

— Az Isten áldja meg őt! Még mindég

felre fordul ha kaczag, — hogy fogait eltakarja.

— Mily gonosz vagy! Lásd e szegény

bizottsági tagok többségének szája ize szerint való volt. A tanács javasolja, mondja ki a közgyűlés, hogy a város semmiféle újabb áldozatokat nem hozhat a megyei kórház érdekében, mert humanitárius és közművelődési intézményei igénybe veszik minden anyagi erejét. Magán kórházat a város hajlandó ugyan megszüntetni, de csak úgy, ha a megye ígéri, hogy kórházat legalább 150 ágyra berendezve építi s mindenkor helyet ad a város betegének. Egyben arra nézve is kötelező ígéretet kíván a megyétől, hogy idővel, a város fejlődéséhez s szükségleteihez mérten megbővíti a kórházat. Ami pedig azt illeti, hogy a vármegye nem enged beavatkozást kórháza ügyeibe, kijelenti, a törvényhatóság hogy eddig sem ártotta magát soha a megye dolgaiba s így ezután sincs szándéka hasonlólt cselekedni.

Tetszett a tanácsnak ez a javaslata s a közgyűlés röviden el is fogadta volna, ha *Fiáth* báró főispán meg nem állítja a kereket ama kijelentéssel, hogy ez nem volna helyes és szabályos eljárás.

A törzsvagyon esetleges elidegenítéséről lévén szó okvetlenül szükséges, hogy az ügy rendes közgyűlésen tárgyalassék. Akadhat polgár, aki talán hajlandóságot érez magában a megye kívánásainak teljesítésére; nem volna tehát helyes, hogy eme hajlandósága kinyilatkoztatásában meggátoltassék. Azért azt indítványozza a főispán, hogy az átírat ügye a január 30-án tartandó, rendes közgyűlésen vétessek tárgyalás alá.

Egyébként pedig azt látja a főispán,

nő pedig téged nagyon szeret. Látogatása valóban meglepett. Emlékeztetni akart, hogy... azonban te bosszankodni fogsz.

Itt beszédét megszakítja, hogy férjét csókjaival csábitsa el; mialatt egészen közel simult hozzá.

— Én bosszankodni? És miért? Mit jelenten ez?

— Egészen elfeledtük az osztrigákat és a jó foglyot. Ülünk előbb asztalhoz. El sem merem mondani, hisz máris oly rossz kedélyben vagy. — És én már ugy is lemondtam félig-meddig.

— Mindjárt sejtettem, — kiáltott bosszusan a férj. — Hordja el a szél! — De hát mit is vétettem én e nőnek?!

— Lásd, mulatságot akar tenéked szerezeni. Ő az én kedves barátom. És én szerettem, mert rólad mindég jót beszél. Ha hallottad volna azavait, pirultál volna.

— Ő oly szeretetre méltó, vidám és szelleműs. Birja rá az eljövetele, mert szerencse az ő társaságát élvezhetni.

— Ezt mondá a jó lélek rólad, — mire én nem válaszolhattam mást, mint hogy: „minden bizonynyal!“ Te azonban értasz engem; még sem, én nem akarok elmenni. — I... néné! soha sem lehet jól mulatni. A

Nőm bálba megy!

— A »Fejérmegyei Napló« eredeti tárczája. —

Ah! ez igen szép töled, hogy ily korán hazajöttél. Háromnegyed hatra. Szegény barátom mint megfáztál, kezeid jéghidegek! Jer, ül ide mellém a kandallóhoz. Egész nap read gondoltam. Ily gonosz időben kiinn kellett járnod, oh ez borzasztó!

— Elrendezted ügyeidet? Elégedett vagy!

— Igen, elégedett, kedves gyermekem, s a most érkezett és hízgelgésekkel elhalmozott férj csodálkozva tekintett nejére, kit ily kedvesnek már rég nem látott.

— Nagyon elégedett, nagyon elégedett, kedvesem, azonban e mellett éhes is vagyok. Jól viselte magát a gyerek?

— Te éhes vagy? Oh te szegény! Azonnal segítünk a bajon. Marie mond meg a konyhában, hogy az ur idejében kíván ebédelni. Tudd mit kell készíteni. A csitromot el ne feledd!

— Miféle titokszerű dolgok ezek?

— Egy kis meglepetést készítettem számodra és reményilem örömet szerzek néked általa.

— Tehát meglepetés vár reám?!

Mai lapunk 6 oldal.

hogy a megyei átirat némely kitételei félreértést keltettek a bizottság tagjai között. Amikor a vármegye főntartja magának az önálló rendelkezési jogot a kórház minden ügyében, csak a humanitárius intézménnyel vél szolgálatot tenni. Mert hisz világos dolog, hogy több oldalról jövő, esetleg ellentétes befolyás csak ártalmára volna a kórház egységes vezetésének. Megvan róla győződve, hogy a városnak távolról sincs szándékában kockáztatni ez egységes vezetés előnyeit.

Az ideges hangulatot a főispán szavai sem birták egészen lecsillapítani, de megtette ezt hamarosan egy kis derült epizód.

Fölállt Ráday Lajos dr. hogy megtegye észrevételeit.

— Tisztelt közgyűlés! Én nagyon . . .

Itt aztán egyszerre elakadt. Hogy miért, annak a megmondhatója az a darab csukorka, melyet az érdemes városatyá jóízűen szopogatott a gyűlés alatt. Eszébe sem jutott, hogy a kis édes jószág esetleg oly nagy akadályt fog gördíteni a szpicelésé elé.

— Jó étvágyat! — kiáltotta valaki feléje viharos derűtséget keltvén az előbb még komor gyülekezésben.

Az ármányos csemege eltávolítottatván, Ráday dr. kifejezést adott ama véleményének, hogy az ügyet fölsőlegesen a rendes közgyűlés elé vinni, mire a főispán az idevonatkozó törvényes rendelkezések magyarázásával felelt.

Végül még Sára Gyula biz. tag szólalt fel, támogatván a főispán indítványát. Szavait azzal okadolta meg, hogy tiszteletlenség volna, ha a város még csak nem is tárgyalná a testvérmunicipium átiratát.

A közgyűlés el is fogadta ezután az elnöki javaslatot s úgy a megyei kórház ügye e hó 30-án előreláthatólag élénk diskusszió tárgyát fogja képezni a város közgyűlésén.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Sára Gyula s Tóth Artur bizottsági tagokat kérték föl s ezzel a közgyűlést a főispán be is rekesztette.

szögletekben csupa komoly egyének állanak. Jól tudom, hogy mind betolyásos férfiak, kik használhatnának az embernek, — de mit tartozik ez én reám? Menjünk enni. Nem képzeld, mily örömet szerez az nekem, téged fogoly pecsenye mellett látni. Hallod kedves barátom, mint türelmetlenkedik már kis fiad, jer siessünk.

És ezzel férjét karonfogva, maga után vonszolta az ötterembe. De a férj arca aggodalmas kifejezést öltött és csak tartózkodással kérdő sürgölődő nejtől:

— Mikor lesz tehát?

— Mikor, miről beszélsz?

— Nos, a theáról.

— Ah, te a bált véled, — én már rá sem gondoltam I . . . né báljára, — miért kérde? Mikor ugy sem megyünk el. De gyorsan barátom, az étel egészen elhűl. Tehát ma este . . .

— Ugy, a thea eszerint bál, a bál pedig ma este lesz. — De hisz az ember csak nem mehet oly hirtelen, minden előkészület nélkül a bálba?

— Hiszen ő már ezelőtt egy héttel elküldte meghívóját. Nem is tudom hová tévedhetett. Elfeleltem neked megmutatni, — nemde nagyot hibáztam?

— Te elfeledted? Ne ezen bámulok.

— A helyzet. Széll Kálmán vette át tehát a békítő szerepét. Bánffyval ugyazólván szóba sem áll már az ellenzék, föltételei visszataaszítására találtak s így újabb kísérletet kellett tenni, de más politikai egyéniség közvetítésével. Ez a személyiség Széll Kálmán. Tegnapelőtt már a király előtt is kifejtette nézeteit a kibontakozást illetőleg. Kormánypartíi vélemények szerint Széll Bánffy meghívására ment a korona elé, de a ténybeli körülmények ezt megezőfölkák. A miniszterelnök csaknem egyidejűleg szintén fölment Bécsbe s szintén kihallgatáson volt a királynál. A Széll Kálmán kihallgatásáról szóló jelentések megegyeznek abban, hogy Széll Kálmán nyilatkozata különösen a kiegyezés kérdésében esett nagy súlylyal a mérlegbe s immár arról szó sem lehet, hogy a Bánffy örökre szóló záradéka komolyan szóba kerüljön. Ezzel a kiegyenítésnek nagy akadályja van elhárítva. Jelentékeny tünetnek tartják úgy az általános politikai helyzetre, mint a kiegyezésre, hogy Széll Kálmán a közös miniszterekkel, különösen pedig a bécsi német nagykövettel is érintkezett s ebből azt a következtetést vonják le, hogy Széll Kálmán a legközelebbi jövő miniszterelnöke. A kihallgatás. J ezeket jelenti egy félhivatalos: Bárány Dezső miniszterelnök és Széll Kálmán v. b. t. tanácsos ma visszatértek Budapestre. Beavatott körökben hírlak, hogy úgy Széll Kálmán tegnapelőtti, valamint bárány Dezső tegnapi kihallgatása a királynál a kompromisszium-előterjesztések azon pontjára vonatkozott, mely a végleges kiegyezés biztosításáról szól. Széll Kálmán tegnapelőtt bárány Dezső miniszterelnök előterjesztésére Bécsbe hivatott, hogy ezen pont felett tárgyaljon és bárány Dezső tegnap a Széll Kálmán által megkezdett eszmecsere alapján folytatta a tárgyalásokat. Bárány Dezső legközelebb átadja a disszidensek vezéreinek a kormány válaszáat az egyesült ellenzék részéről a kormányval közölt kívánságokra. Mivel a disszidensek vezéreinek e válatat még közölnök kell, az ellenzék pártok megbízottaival, a tárgyalások alkalmasint még egy pár napig eltartanak, úgy, hogy a szabadelvű pártnak

— Jobb így; különben egész héten rossz kedvű lettél volna. — Asztalhoz barátom.

És valahára csakugyan helyet foglaltak. Az osztrigák frissek, a fogoly pedig pompás illatott terjesztett szét a szobában. A fiatal asszony bájos volt és minden alkalomnál jóízűen kacagott. A férj perczről-perczre vidámabb lett és tagjait elégedetten nyujtá el székében.

— Ez jól megy, — szóló nevetve — te már enni sem akarsz, kedves nőcském?

— De igen, a te nőcskéd nem szándékozik koplalni, — és ezzel vieáman kocizottt férjével.

— Ah, már ujjadon van az új gyűrűd? — Valóban gyönyörű!

— Azonban nézd, mily kár e folt rajta. És kaczerán ujját előnyujtja, mit férje hévvel megcsókolt.

— Hol itt a folt?

— Te mindig tréfálsz, — válaszolt a nő mosolyogva. Én komolyan beszéltem. Látod, nézd, — még most sem látod?

— Mit tűzél? hajadba kedvesem, oly feléges illata van! — A gyűrűt az ékszerészhez kell küldeni. És hajfürtjeid sem állanak a legrosszabbul.

teryebe vett értekezlete ezen a héten aligha lesz megtartható. Az úgy végleges elintézését a jövő hétre várják.

Honvéd művészeink.

(A Vörösmarty-kör hangversenye.)

Szegényes, szűkre vont határok közt mozgó zenei életünk mellett senki sem vádolhat bennünket tulzással, ha muzsikális eseménynek nevezzük a Vörösmarty-kör vasárnap hangversenyét. Óriások magasröptű gondolatait volt módunkban élvezni oly orkesztrális erőtel magyarázva, melynek minden alkatrészét, kezdve az első vonótól a méltatlanul jelentéktelennek képzelt cizelláig, a szigorú figyelemzettség, a példás engedelmesség jellemzi. Meglepetéssel s elismeréssel kell konstatálnunk, hogy Fricsei Tihámér honvédzenekarunk eme zseniális, fiatal karmestere határozottan zarnoki módon tartja dirigens pálcájának uralma alatt zenekara minden hangszernemét. Ugy sir, ujjong, dörög, elmékedik vagy busong mindannyi, a mint ő akarja, illetve a mint a vezérkönyv nyomán a szerző érzelmeit, gondolatait értelmezi s magyarázza. És ennek köszönhetjük a hatalmas zenemű részletek vagy önálló művek előadásának ama meglepő kivitelét, melyet e hangverseny alkalmával honvédzenekarunk orkesztrális produkciójában tapasztaltunk. A retek figyelemzettség mellett természetesen szép zenei képességeiről is tanubizonyoságot tett az orkeszter. Megfigyeltünk néhány vonost, — első hegegüt, violát s cellót, a melyekből szivesen hallgatnánk valami triót vagy kvartettet a kamarazene terén.

Az előadott számok valamennyijének oly nagy volt az effektusa, hogy rá sem ismertünk a publikumunkra, amely néma csendben élvezte Wagner, Lisztet, Erckelt s más nagyságokat. No mert egyébkor hangversenyek alkalmával szoktak megállapíttatni a szöllő kirándulások, tarrok partik, kávé oszonnák vagy vadászatok programjai, természetesen elég hangosan. Valami kis moraj, egy-egy elfojtott kacaj, autogás volt persze most is hallható úgy közbe-

— Ugy találod? Aggódtam, hogy néked nem fog tetszeni, — én helyedben . . .

— Mit tennél helyemben, — édes?

— Én, — nőmet egy csókkal jutalmaznám meg.

A csók elcsattant.

— Kérek még egy darabkát abból a fogolyból. És tele szájjal neje felé fordulva, ábrándozni kezdett.

— Mily szép kis állatka a fogoly, midőn a réten futkos. Tudod, mit kiabálnak, ha a nap nyugodni készül.

— Egy kis levét kérek. — Ha elgondolom, hogy vannak oly barbárok, kik szemet használnak hozzá.

— Mondd csak, — rendben van az öltözéked?

— Miféle öltözék, — kedves barátom?

— Nos, J . . . bárónéhoz . . .

— A bátra, — mily gondolat ez?

— Tehát te még mindig erre gondolsz?

— Istenem, — nem, de igen, öltözékem,

készen van, — és aztán egy nőnek oly kevés kell ahhoz, hogy egy báli öltözéket rög-tönözön.

— És te jéked?

— Igaz, az nincs megrendelve. De hát miért mennék mi bálba? A kandallóhoz ülünk,

közbe, de már ettől le nem szokik ez a mi közönségünk, ha mindjárt Thomson Cézár nyiret-tyüje esabitgatja is abszolút csendességre.

Az est képe persze fényes volt. A színház minden része telve előkelő publikummal. A földszinti páholyokban remek toalettekben ott pompáztak a város szépei, hátuk mögött a szolgálatra kirendelt lovaggal, a mamával s nem ritkán a papával. Az első emeleten a hadsereg dominált. Csaknem minden páholyból előcsillogott az aranypaszományos houvéd atilla, tarkítva az uhlánusok világoskék s a Jellacsicsok sötétkék színeivel. A zártszékekben láttuk az előkelő fiataiságot s a hotvolé ama részét, mely kiszorult a páholyokból.

Bevezetése a hangversenynek Kéler Béla *Rákóczy nyitánya* volt s rövid pauza után megkezdődött a csendes, sejtelmes morajlás, mely többnyire megelőzi a zeneórási, Wagner Rikárd mondanivalóit. A *Rajna kincse* opera ábrándját adta elő a zenekar, hol gyengédséggel, busongással, hol pedig a vad indulat skáláin száguldott a muzsika. Azután egy bájos olasz románcz, Robaudi Pietro szerzeménye került sorra, amikor az orkeszter egyik szárnykürtöse excellált pompás szólójával. A következő számnál jelét adta Fricsai karmester, mely érzékenységgel tudja vezénypálcájára reprodukálni a zenében rejlő érzelmeket. A *Loin du ball*, Czibulkának ez az édes muzsikája szállott szerte halk, csendes hanghullámokban a vonások elfogott hurjairól. Az epedő, ifju leánysziv édes bánkódása nyilatkozik meg a sóhajtaszzerű zenében. Ki tudja, mely ábrándos vágyak kötik lelkét a bárhoz, melyből azonban fájdalom, csak a zenéje jut el az ő lelkéhez. . . . Az ütembe szedett zenei ábránd szépségeit finom kivitelben adta vissza a zenekar s a bájos muzsikának nem volt egy nüánza, mely ne érvényesült volna. Dörgött is tapstól a színház, melylyel a közönség megjutalmazta az előadókat.

Most Liszt *Magyar Rapszodiájának* misztikus bevezető hangjai bilincselték le a figyelmet, amely mindvégig kísérte a nagy mester remek alkotásait. Nagy érdeklődéssel s várakozással volt a közönség a következő szám a ku-

olvasgatunk és azután idejében lefeksünk! — Most jut eszembe, hogy J . . . né elmenetelekor azt mondá: Az ön fejéke hasonló lesz az enyémhez, majd én megrendelem . . . Anyyira elbámultam, hogy nem birtam felelni. Ő azonban közel lakik, Marit oda küldhetem, hogy visszamondja.

— No, ha már meg van rendelve, ám legyen, ne veszítsen rajta az a szegény ember, — menjünk el tehát J . . . néhez; azonban csak is egy föltétel mellett, t. i., hogy holmi rendben, ágyamon találjam, és hogy fehér nyakkendőm csokrát az én kedves kis nőm kösse meg.

— Am legyen! — és térjék hizelegve eszókolta meg. Te a legjobb ember vagy a világon. Örülök, hogy áldozatot hozhatok érted, — mert rámnézve a bál tökéletesen közömbös. Magam kedvéért nem mentem volna el.

— Most tehát távozom, hogy ne akadályozzalak öltözködésedben. Egy szivart elszívok és tíz órákor ismét nálád leszek. Ekkorra te elkészülsz, én pedig öt percz alatt tetőtől talpig feketében állok előtted. Isten veled kedvesem!

— A viszont látásig, kedves férjem.

Midőn a lefűzött férj az utcán volt, szivarra gyújtott és felöltöztet szoroson begombolá.

rucs nótát iránt, melyek egy részét tárogatón adta elő a zenekar egyik klarinétosa. Fájdalom, ezt nem élvezhettük. Tárogatót fújni, annak a hangján beszélni nagy, dicső dolgokat, hej, magyar szív, magyar szív kell ahhoz! Ármányos egy jószág az a darab iyukas fa, mely csunyául recseg az avatatlan kezében, hanem, a ki tud vele bánni, annak megszólal az igazi hangján s mond meséket a dicsőségről, szilaj örömről, majd meg mély bánatról, honfiai keservről . . . Az ember észre sem veszi, mikor már legördül két nehéz könyvecszepp a szeméből. Miért?! Tudja Isten! Csak . . . Tavaly halt meg az utolsó székegy, a ki még tudott regélni a tárogatón . . .

Két száma volt még a hangversenynek; a *Bánk-bán* nagy ábrándja s egy ünnepi induló *Dvoráktól*, a melynek előadása azonban már a közönség zajos távozási előkészületei között folyt le.

Mint egy szép emlék áll előttünk az est sikere, melyért őszintén gratulálhat mindenki *Vértessy* urnak, a Vörösmarty-kör igazgatójának. A vasárnapi élvezetes estét remélhetőleg még több hasonló fogja követni.

Egyházi énekiskola.

Az egyházi zenének sok helyütt tapasztalt hanyatlása nagyobb tevékenységre bírta a katolikus egyház vezetőit s országszerte megindult egy mozgalom, mely a katolikus egyházi zene felkarolását és az egyház szellemének teljesen megfelelő irányban művelését és felvirágoztatását tűzte ki célul.

Ezen üdvös mozgalomhoz a székesfejérvári főtisztelendő káptalan is csatlakozott és elhatározta egy *egyházi énekiskolának* felállítását, mely jövő hó 1-én nyílik meg.

Felvételt nyerne abba mindazon 16 éves kort meghaladott katolikus egyének a kik a zene iránt fogékonysággal és a mellett megfelelő — akár tenor, akár basszus — hanggal és hallással bírnak.

Az énekiskolába lépők *ingyenes* énekkortásban részesülnek, melynél különös súly be-

Még két óra! Ez ugyan nem valami sok, midőn dolgunk van, azonban ha semmi kitűzött célunk nincs, akkor egészen más. A járda piszkos, az eső is kezd esni, szerencsére nem messze kávéház van.

Miután tizennégy hírlapot átlapozott, órájára néz, mely öt percz múlva a kitűzött tizre szalad. Gyorsan tehát haza.

A kocsi az udvaron már készen állt. A háló szobát két lámpa világítja meg. Az ágyon és butorokon egész csipke és szalag halmazok hevernek, ruha, alszóknya, csipke, virág és ékszer ingerlő chaost képeznek így egymás mellett elszórva. Egyik kis asztalra hajkenőcsös kúcsügök, hajtűk, fésűk és kefék vannak készitve. Ezek mellett két szép mesterséges hajtonat, rózsabimbók, ibolya bokréta, többféle apró lila színű virág várakozik a hajművész válaasztására. Mind e drágaság között pedig a szép asszonyka indulatosan, türelmetlenül jár föl s alá.

Igy találja őt a megérkezett férj.

— Nos, fejed már rendben van?

— Ő még azt kérdi, fejem rendben van-e?

Oh te szerencsétlen, nem látod, hogy már másfél órája várom a fodrászt. Nem látod, hogy egészen magamon kívül vagyok! A nyomorult még mindig nem jó.

lyeztetik a hangkiképzésre, a hangjegyek alapos ismeretére, a zenei képzettség elnyerésére és fejlesztésére, nemkülönbön a karénekre, úgy, hogy az iskolát végzett egyének énektudásukat bármily téren értékesíthetik.

Az énekiskolába járók azon kötelezettséget vállalják magukra, hogy a katolikus egyház ünnepjein és vasárnapjain akkor, a mikor már rendelkeznek az arra való képességgel, a székesegyház kórusán a 9 órai nagymise alatt a karban énekelni tartoznak.

A tanórák tekintettel a nappal nagyobb elfoglaltsággal bírókra, este 8 és 9 óra között tartatnak meg.

Felhivatnak ennél fogva mindazon buzgó katolikusok és zenekedvelők, a kik a nemes célért az egyházi zene felvirágoztatásáért lelkesednek s e célért némi időbeli áldozatot is hajlandók hozni, miszerint február hó 1-éig a székesegyházi karnagynál (szent István-ter 1. szám alatt) felvétel végett jelentkezni sziveskedjenek.

Zenei előismeretek bírása nem képezi a felvétel előfeltételét.

A székesegyházi karnagy.

UJDONSÁGOK.

— A Szentatya gyöngéledik. XIII. Leó pápa Ő Szentsége, mint mély részvétellel értesülünk gyöngéledik. Influenzában betegedett meg az ősz egyházfő s ezért napokig kénytelen szobáját őrizni. Orvosa *Lapponi* dr. határozottan kérte a Szent-atyát, hogy amig ujra fel nem épül, kihallgatást egyáltalában ne adjon. A pápa állapota azonban aggodalomra nem ad okot.

— A primás udvarából. *Vaszary* Kólos herceggprimás, sztergomi érsek főtítkára *Kohl* Medárd megrongált egészségének helyreállítására céljából Olaszországba utazik. A példátlan szorgalmu főtítkárt távolléte alatt *Walter* Gyula kanonok, herceggprimási irodaigazgató fogja helyettesíteni. *Kohl* Medárd Rómába is ellátogat, a hol a herceggprimás ajánlásával

— Az utálatos.

— Igen az utálatos. Azonban kérlek hagyd tréfáidat!

Csengetnek, az ajtó feltárul és a komorna örömteltelt arccal kiált be.

— Itt van.

— Valóban ő az? kérdé remegve a bölgy.

— Igen, nagyságod, ő.

A művész gyorsan a szobába lép, köszön és felültő újjait felgyüri.

— Kedves Sivani, ön ma kiálhatatlan.

— Vigasztalhatatlan vagyok nagyságos asszonyom, — mentegetődzött a megtámadott fodrász, — azonban lehetetlenség volt előbb jönnöm. Már délután három óra óta dolgozom. Épen most jövök! . . . hercegnőtől, ő ma a miniszterelnök estélyére megy. Magával vitt kocsijában — Lisette, adja ide a fésűket és a vasat tegye a tűzbe.

— De kedves Silvani, az én komornámat nem hívják Lisettének.

— Nagysád természetesen fogja találni, hogy én nem birom minden komorna nevét emlékemben tartani. — Egyébiránt is, Lisette csinos név.

— Lisette mutassa meg ő nagysága öltözékét.

— Jó. — A bál nyivános leaz?!

Rampolla bíboros államtitkárnál is jelentkezni fog kihallgatásra XIII. Leo pápánál.

— **Uj honvéd kerületi parancsnok.** A székesfejérvártott székelő honvédségi V. kerület új parancsnokot kapott. Mint a hivatalos lap jelenti, ő Felsője a király elrendelte, hogy Kránitz János altábornagy a honvédségi V. kerületi parancsnokságtól egészségi okokból fölmentessék. A kerület ideiglenes vezetésével Jekelfalussy Lajos a 80-ik gyalogdandár parancsnoka bízott meg.

— **A papnövendékek vizsgálata** ma délelőtt folytatódtott dr. Steiner Fülöp megyés püspök elnökelete alatt a bölcséletből, melynek Gudenus Ervin b. a tanárja.

— **Magyar hölgyek kegyelele.** Az „Erzsébet királyné-alap“ központi bizottsága értesítést kapott, hogy a király kegyesen fogadta az alapból készítendő és a magyar hölgyek kegyeletteljes részvétét szimbolizáló, műbecsü nemes-érezkoszprunak a királyné koporsóján való elhelyezését. Ez alkalommal a király elrendelte, hogy a sirboltban az emlékoszoru helye megállapíttassék és így az „Erzsébet Királyné-alap“ részéről valakit a napokban kiküldenek, hogy a bécsi cs. és kir. várkapitánysággal érintkezésbe lépjen a koszoru méretei, elhelyezési módja stb. tekintetében.

— **A székesfejérvári kath. legényegylet** működése iránt hétről-hétre élelnebb és szélesebbkörű érdeklődés mutatkozik. Nemcsak a nagyközönség tünteti ki, hanem az ifjak is napról napra nagyobb lelkesedéssel ragaszkodnak hozzá, a mit legjobban illusztrál az a körülmény, hogy rövid két hónap alatt a tagok száma megkétszereződött. A mult vasárnapi estély is a legszebben sikerültek közé tartozik. Fénypontját Peék Gyula főreáliskolai hittanár felolvasása képezte, ki a régiségekről tartott pompás humortól és tanulságoktól duzzadó előadást. Felolvasásán nemcsak kacagtak, de sokat tanulhattak is, midőn játszva vitte őket el Görögország, Trója, Itália klasszikus hazájába, történetekkel illusztrálva és a jelen korból vett példákkal mutatva be a hirves régiéseket, de úgy, hogy az erkölcsi tanulságot is lehetett belőle vonni. Az estély többi

— Csak fészüljön Silvani.

— Lehetetlen addig ezt tennem, míg a körülményekkel meg nem ismerkedtem. Ezzel a férj felé fordulva, tovább intézkedett.

— Kérem önt uram, üljön máshova, itt utamban van.

Szívesen Szilvani ur. Örülök ha szolgálhatok önnek. És mosolyogva tovább toltá székét.

— Az égve, csak ide ne barátom. Ruhámat tünkre teszed.

— A férj felkel és más székert hoz ki magának.

— Vigyázz kérlek, hátadmögött . . .

— Vagy úgy, no jó.

— Kérem nagysád, csak egy perczig maradjon nyugodtan.

— Én addig a terembe húzódok vissza, — be van fűtve?

— Hova gondolsz, barátom, miként volna ez befűtve?

— Úgy tehát szobámba megyek.

— Az is h'deg. És miért is fűtettem volna be? (Csodálatos gondolatok. — Mily aiszásan megy minden, nemde Silvani ön érti és szórakozottan tekintett maga körül.

— Jó volna, ha Nagysád szemöldökéhez némi barnító szert használna, ez idealizálná a hajjéket is.

programpontját az egylet tagjai töltötték ki: *Turr József* szavalata: Petőfi Hunyadi László költeménye; *Antal István* pompás „Loco“ című monológja; *Bugyi István*: A nővér című gyönyörű, mindenkit megindító szavalása; végül *Szöke Viktor* monológja „Az udvarias ember“ről, oly ügyességgel előadva, hogy bárhol elismerést aratott volna. (supán egy nagy hiány nehezedik mintegy ólomsúlyal a nagy jövőre hivatott egylet működésére: a szük helyiség, midőn mintegy 200-an szoronganak a tikkasztó melegben oly helyen, hol kényelmesen csak 50—60 ember férne el.

— **Missió Vaalban.** Vaal községben f. hó 9—19-ig *Flodung József* és *Bota Ernő* Jézus-társasági atyák szt. missiót tartottak. A vaali nagy templom iveri alatt naponkint több ezer ember hallgatta a táradhatatlan atyák lángoló szavait. 1200-nál több hívő járult a szentségekhez, köztük olyanok is, kik évtizedek óta elhanyagolták katolikus köteleességeiket. A nép könnyezve bucsuzott el ünzetlen jötevőitől s hosszú kocsisorral s bandériummal kísérték el őket egészen Tabajdig.

— **Az Országos Pázmány-Egyesület** t. hó 26-án (csütörtökön) d. e. fél 11 órakor a budapesti erzsébetvárosi plebánia termében (Szegényháztér 8.) rendkívüli közgyűlést tart. A közgyűlést megelőzőleg szentmise lesz az erzsébetvárosi plebániatemplomban. Szent mise után kezdődik a közgyűlés. A közgyűlés napirendje: 1. R. n. ki előterjesztés. 2. Egy alelnök választása. 3. Huszonkét választmányi tagnak (a választmányoknak az alapszabályok értelmében teljes számúvá kiegészítése céljából) és három számvizsgáló bizottsági tagnak választása. 4. A segítő-alap szabályzatának tárgyalása, a választmányi előterjesztése alapján.

— **Haladunk.** Mesebeszéd, hogy a század-végi szellemben nincs talaja a vallásos művelődésnek, pusztá agyrem a szegény tévelygőknek amaz állítása, hogy a civilizáció, a szellemi előrenyomulás eme korszakában pusztában elvesző szózatnak veendő minden, ami a vallás-erkölcsi nevelés érdekében történik. (Gonosz, vagy szánalomra méltó szellemi nyomorék, aki ezt hirdeti s legalább is hülye, aki ezt e hiszi.

— Marie, add ide felöltömet és kalapot, — az előszobában fogok fel s alá járni. És türelmét veszítve a férj, kisietett, hol ilyesmit mormogott magában:

— Oh, ezért még lakolni fog az a kedves J . . . né.

— Odabenn a fészülés folyt, miközben Silvani nem mulasztá el észrevételeinek hangos kifejezést adni.

— A füleket szabadon fogom hagyni, vétek volna őket elfedni. Nagysád fülei épen olyanok, mint Sz . . . herczegnőé; épen tegnap fészültem őt; Lisette a hajport ide. — Ily fülek, valóban a ritkaságok közé tartoznak.

— Hogy mondja ön?

— Oly szerények volnának nagysád fülei, hogy nem akarnak hallani?

Végre önagsága készen van. Még egy kis illatos hajport szór szemére, elégedett mosolyal egy utolsó szemlét tart munkája felett, — illédelmesen köszön, szerényen vissza vonul. Az előszobában a háziurba ütődik, ki még mindig fel s alá sétál a hidegben.

— Ezerszer bocsánat uram! — Volt szerencsem, magamat ajánlom.

Negyedóra mulva a koci előrobog. Ő nagysága bevégző öltözködését, a hajék szorosán áll. Mosolyog és keztyűt húzza.

Hála a Mindenhatónak, nálunk jó a talaj, a melyben nem rothad meg az elvetett mag, hanem kikél s meghozza a maga gyümölcseit. Egy kis statisztika van előttünk, amely mindenben megerősíti eme hitünket. Az országban létező és működő katolikus körökről, egyesületekről szól a statisztika s olyan adatokat tár elénk, hogy az öröm kiszorít szivünkől minden más érzelmet. *Nyolczszáz és harminczhárom* kath. társadalmi intézmény van Magyarországon, ezek nagyobb része rövid 3—4 év alatt nyert életet. S ha tekintbe vesszük, hogy a legujabb időben egész sereg új kör és egyesület van alakulóban, méltán bizhatunk a fényes eredményben, mit ez a nagy erő majdan képes lesz felmutatni. I. *Tudományos, irodalmi és kulturális egyesület* van 67. Ezek közül van 3 országos jellegű, 5 vidéki, 15 katolikus főiskolai ifjúsági, 15 katolikus ének- és zeneegyesület és 29 katolikus népkönyvtár. II. *A társadalmi egyesületek száma* 332. Ezek közül 3 a fővárosban működik, 329 katolikus kör vagy olvasókör vidéki. III. *Szociális egyesületeink száma* 98. Ezek közül van 74 legényegylet (2 a fővárosban), 13 ifjúsági egyesület (1 a fővárosban), 1 tanonczvédő egyesület (a fővárosban), 7 munkásegylet és 3 munkásnőegylete (1 a fővárosban.) IV. *A keresztény charitas* szolgálatában áll 101 egyesület, még pedig 17 Vincze-egylet (3 a fővárosban), 7 ol-táregylet (1 a fővárosban), 22 nőegylet (2 a fővárosban), 7 jótékony egylet (1 a fővárosban), 49 temetkezési egylet. V. *A gazdasági egyletek és keresztény szövetkezetek száma* 235. Ezek között vagy 14 takarékmagtár és 221 keresztény szövetkezet. Ez utóbbiak megyénként így oszlanak meg, megmutatván azokat a vidékeket, ahol a nép a lefogékonyabb a keresztény alapon álló gondolozás iránt: Abauj-Torna megye 1, Árva megye 14, Bács-Bodrog megye 13, Baranya megye, 15, Bors megye 2, Békés, Bihar, Csanád-, Csongrád-, Esztergom megye 1—1, Fejérmegye 6, Gőmör megye 1, Győr megye 11, Hont megye 1, Komárom megye 3, Liptó megye 15, Maros-Tordama megye 1, Moson megye 1, Nyitra megye 6, Pest megye 2, Sáros megye 5, Somogy megye 27, Sopron megye 11, Szabolcs megye 1,

A férj ezalatt maga kötö meg nyakken-dőjét és a mütétben inggombját elveszti. Arca a legrosszabb kedélyhangulatot árulja el, mit e fölkiáltása is bizonyít.

— Valahára tehát indulunk! A koci már vár reánk. Már egynegyed tizenegyre. — Hajts kocsis R . . . utca 22. szám.

Megérkeznek. Az utca tömve van. Hatósági szolgák csinálnak rendet a néptömeg között. Távolról kiáltások és koci robaj hallatszik.

— Mi történik itt János?

— Tűz van, uram, itt hozzák a fecskendőket.

— Hajts csak tovább a 22. számhoz.

— Az itt van uram!

A portás közeledik a kocsihoz. — Uraságtok kétség kívül I . . . bárónöhöz szándékoznak . . . urnóm kétségbe van esve, azonban senkit sem fogadhat el, — mert a tűz épen az ő házában ütött ki.

— Ez gyalázat! ez sok! — És feledve fejékét, csipkét, ő nagysága dühösen vetette magát vissza a koci párnáira.

— Szomorú — szomorú! Kocsis hajts vissza, azonban lassan, mert fáradt vagyok. És kényelmesen helyezkedett az egyik szögletbe e kényes megjegyzést koczkatatva:

— No sebahj, legalább jóllaktam osztri-gával meg fogolylyal!

Alföldy Irén.

Szepesmegye 3, Tolnawegye 39, Trencsenmegye 4, Vas megye 14, Veszprémmegye 4, Zalamegye 9, Zemplémmegye 2, Zolyom megye 5.

— **A királyi adományozásból egyházi javadalma élvező római katolikus főpapok elhalálozása után a javadalmi törzsvagyon elkülönítése, valamint a bagyatók rendezése felett véghatározási joggal felruházott és az 1881. évi LIX. törvénycikk 109. §-a alapján az 1883. évi április hó 10-én 13.2191 M. sz. alatt kibocsátott szaóalyrendelet értelmében a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter elnölete alatt működő vegyes bizottság tagjává az 1899. évre az igazságügyi m. kir. miniszter, a vezetéke alatt álló minisztérium részéről, *Rhorer* László miniszteri tanácsost; a kir. Kuria részéről pedig *Sütő* Rudoif és *Németh* Lajos Kuriai bírákat; a pénzügyi m. kir. miniszter, a vezetéke alatt álló minisztérium részéről, *Bakonyi* Géza osztálytanácsost; a vallás- és közoktatásügyi miniszter pedig *Tost* Gyula miniszteri tanácsos, közalapítványi kir. ügyvizsgáztatót nevezte ki.**

— **Eljegyzés.** *Rórmann* István az „Alkotmány” pol. napilap kiadóhivatali főnöke jegyet váltott *Körösi* József budapesti lakos kedves és műveltlekü leányával *Mariskával*. Áldás kísérje köztendő szent frigyüket.

— **Táncvizgalom Ercsiben.** Az ercsi-i polgári kör saját helyiségében, pénztára javára 1899. évi január hó 28-án zártkörű táncvizgalom rendez. A rendező-bizottság áll: Komáromy Mátyas, id. Schöffér Antal, id. Bauer József, ifj. Schöffér Antal Gévay Nándor, Mészáros Mátyas, Bajer János, Blum József, dr. Dömötör József, Dzsaja Gábor, Farkas József, Flackner Gyula, Hufnagl Gyula, Fischl György, Károlyi Béla, Komáromy József, Lamos József, Pfeiffer Kázmér, Piszeker Lipót, Richter József, Schäffer Pál nrakból. Kezdeté este 7 $\frac{1}{2}$ órakor Beléptidij: személyjegy 1 kor., családijegy 3 korona. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és bir-lapilap nyugtáztatnak.

— **Érdekes nyilatkozat.** Minden kommentár nélkül közöljük a következő nyilatkozatot, mely *Rakovszky* Istvántól, az országgyűlési néppárt tevékeny tagjától ered s a mely így szól: „*Komlóssy* Ferencz urat, midőn a szombati ülés kezdetén a miniszterelnök előtt rendes reggeli hódolatát bemutatta, figyelmeztettem, hogy hasztalan bókol neki, úgy sem lesz püspök belőle. A köztünk keletkezett szövaltásnak azzal vettem véget, hogy azt mondtam: „Hallgasson, ön Simonista!” Erre a mai „Pesti Hírlap”-ban egy nyilatkozatot tesz közzé egyháznak disse, állítólag azért, mert a mostani parlamenti viszonyok között nem szólalhat fel napirend előtt. Úgy látszik, ép úgy nem ismeri *Komlóssy* a politikust, a házszabályokat, melyek személyes megtámadtatás czimén mindenkor föltétlenül megadják a felszólalás jogát, mint *Komlóssy* a pap, nem ismeri a kánonjogot, daczára annak, hogy több helyen volt plebános, kanonok, szebeni prépost, pápai udvari káplán, kit a pápai udvarba nem bocsátottak körülbelül egy év előtt Rómában és a miről hallgat *Komlóssy* ur nagy bölcsen — kiérdemült antiszemita agitátor. Ha ismerné, nem állítaná, hogy azon kijelentésemmel azokat is vádolom, a kikől nyerte mindezeket, mert a kánonjog szerint a simonia előleges meg-egyezés és alku nélkül is létrejöhet és csupán az egyik fél által is követhető el. Továbbá az itteni egyetemen előadott egyházjogban azt találná, hogy: „Nem is szükséges, hogy az ár, melyért valamely szolgálat teljesített, épen készpénzben álljon, lehet az valami ellenszolgálat, pártfogás, közbenjárás, (hizelgés?) munus ob sequis: egyházhivatal kezelés, vagy adás teljesített szolgálatokért.” Ezeket ajánlom *Komlóssy* urnak, a politikusnak, valamint a kánonistának is figyelmébe. A volt antiszemita agitátornak pedig figyelmébe ajánlom egy bizonyos *Komlóssy* Ferencz urnak Bécsben 1887. szeptember 23-án tartott beszédében egy egész vallásfelekezet ellen szórt eme vádat: „kikből kerülnek az orgazdák, kik a lopás, zsebmetszés, ház- és boltbetörés, iszákosság, játék és fajta-

lanság melegágyai, intezői, fejlesztői? ... a zsidók.” Ha ezen és még egyéb ily a zsidókat megtisztelő állításait be fogja bizonyítani Mezei Mór, Arányi Miksa, Falk Miksa, Mandl Pál elvtársaira, akkor én nyomban be fogom bizonyítani az ő ellene használt állításomat. Addig egy kis türelmet kérek, *Komlóssy* ur! Budapest, 1899. január 23. *Rakovszky* István országgyűlési képviselő.

— **A pétervári nunciatura.** *Imeretinszky* grf. Orosz-Lengyelország tiranusa, teljes erővel üldözi a Lengyel-római és görög-katolikus egyházat. Ezen üldözése egyik jelensége az a példátlan szigorú állami felügyelet, melyet a katolikus szemináriumokban az „orthodox” szellem meghonosítására folytat. Rómában ez kínos benyomást keltett és különösen francia kinsről szerették volna kivinni hogy Szent-Péterváron a Szentszék nunciaturát állíthasson fel, amely aztán a kollíziók elsimitásán működött volna.

A cár az eszmét fel fogadhatónak jelentette ki, de tárgyalás véget nem a külügyminisztériumhoz utasította, hanem egy ad hoc bizottsághoz tette át, melynek tagjai *Samborsky* gróf, udvarmester *Mossolov* titkos tanácsos és *Obolonszky* herceg *Muravjev* elnöke alatt egyhangulag kihivetlennek jelentették ki az eszmét, mert szerintők a nunciatura működését lehetetlen volna csupán vallási ténre szorítani, mert az politikai jelentőséget nyerne, a mit Oroszország nem tűrhet. A cár tehát *Muravjev* előterjesztésére kimondta, hogy a nunciatura felállítását függőben hagyja és a szemináriumok felett való szigorú állami felügyeletet — nem szünteti meg. A helyzet tehát a lengyel katolikusokra tovább is marad a régi türelmetlen rossz.

— **Ártatlanul** lett a város „jó hirneve” meghurcolva, mikor az egyik pesti rablógyilkosság hőséül *Németh* Kálmán helybeli illetőségű egyént tartották. Most kisuült, hogy a gyilkos *Ganier* Károly *uj-pesti*, 22 éves szilgyártó segéd. Kiletét igazolja a karjába tetovált G. K. betű is.

— **Mese a döglött disznóról.** Azt szokták ugyan a gyermek maguk közt mondani „zöld disznóról mesét mondog”, most azonban a mese a mit különben egész bátran sorozhatnánk a rendőri hírek rovatába, a döglött disznóról szól. Azt mondja a fáma, hogy az öreg utca 27 szám alatt lakó *Krisztian Szabó* János és neje megtámdták a házban lakó *Fister* Ferenczet és nejét, vasárnap d. e. egy 11—12 óratájban az udvaron, miközben *Szabó* úgy fejbe vágta *Fister*et hogy most ágyban fekvő betegen fekszik. Az összeveszés oka pedig az volt, hogy *Fister*nek azt állította *Szabó*król, hogy döglött disznó húst esznek. Pedig hát a dolgot tréfának is ellehetett volna intézni, hiszen elevenen csak nem ehetik meg.

— **A tóvárosi fiók kath. kör** f. hó 22-én szépen sikerült táncmulatságot rendezett könyvtára javára saját helyiségében. A körnek tagjai valamint a meghívott vendégek igen kedélyes jókedvben egész a hajnali órákig együtt voltak. Összes bevétel volt 44 frt 25 kr. Kiadás 13—14 frt. A könyvtár javára tehát maradt körülbelül 30 frt, ami tekintettel a 20 kros belépti díjra elég szép eredmény. Fültil fizettek a következők: N. N. 2 frt, P. H. J. 30 kr., Chay Antal 1 frt, Tomán Antal 50 kr., N. N. 50 kr., Bernát Ignác 60 kr., Bilkei Ferencz, Kéri Ferencz, Jelinek Antal, Dornis István, Molnár Pál, Gáncs Ferencz 30—30 kr., Nagy József 60 kr., Cs. Horváth János, Kolmann János, Földesi József 30—30 kr., Mészáros József 40 kr., Csb. Nagy Mihály, Nagy István, Nagy János, Gyurkovits Alajos, Szalay András 30—30 kr., Parti Pál, Gyurkovits Anna 20—20 kr., Kuglics Mihály 10 kr., Kis Mihály, Vadász György 20—20 kr. N. N. 80 kr., Mayer János 10 kr., Lanfenauer Ferencz 80 kr., Jankovits J. 10 kr., Léhner József 10 kr., Vadász Gyula 5 kr., Varga József 30 kr. Könyvtárunk főlegélyezésére szánt adományokért fogadják a jötevé adakozók ezuton is a Tóvárosi fiók kath kör hálás köszönetét. Az elnökök.

— **Prédikáló tábornok.** A nagyragu katonatiztek szeretnek prédikálni. Szemlén, kihallgatáson és máskor, a mikor körük gyülekeznek az alantások, mindig beszédet mondanak, melyekben elveiket fejtegetik. Az ilyen prédikációk már megszokott dolgok, de ritka eset, a mikor egy valóságos tábornok a templomi székéről Isten ígét hirdeti. Ez megtörtént a minap Stockholmban. Svéd katonatiztek meghívására ugyanis odaérkezett *Viebahn* porosz tábornok, hogy ott néhány prédikációt mondjon. Szerdán sok ezer svéd harcos előtt a tábornok a következő témáról prédikált: Jézus a legjobb barátunk a háboruban és a békében. A prédikációt, melyet *Melander* őrnagy tolmácsolt, helyőrség legyházi énekkarának éneke és *Horst* őrnagy imája követte. A tábornok a tiszt kaszinóban is mondott egy prédikációt, a melyet *Bernadotte* herceg, *Oszkár* király másodszülött fia, a ki *Munk* Ebbával történt házassága után valószínűleg lemondott trónöröklési jogáról, tolmácsolt a hallgatóságának.

— **Megfulladt.** *Hanki* Ferencz sukorói lakos 1 és fél éves kis fia folyó hó 22-én délután 2 és fél órakor hirtelen meghalt, megfulladt. A fia napközben többször görcsösen köhögött, délelben pedig magára maradván, szivgörcsöket kapott, melybe aztán segély nélkül állván, belehalt. A hullát dr. *Vistecki* Frigyes járásorvos és dr. *Mór* Henrik körörvos vizsgálta meg. Bontény vagy gondatlanság az esetnél nem fonyt fenn.

— **Elfogott tolvaj.** *Horváth* József és *Takáts* Nándor csendőrök elfogták *Végh* János verebi születésű, lojás miatt körözött egyént folyó hó 22-én éjjel 3 órakor s a letartóztatat átadták egyelőre őrzés végett a moóri őrsnek.

— **A halás Bismarck.** *Herbert* gróf menyegzője alkalmából *Sárkány* Arnold, az Esterházy-féle cognacgyár vezérigazgatója Bismarck herczegnek (kinek egy tanulmányt alkalmával néhány évvel ezelőtt bemutattott) legjobb cognaciából 12 palaszkkal küldött Kissingenbe rövid üdvözlő levél kíséretében, kérve azok szives elfogadását. A herczeg visszaemlékezett a figyelmes igazgatóra, kinek alábbi szavakban irt köszönetet Varzinból: „Tisztelt Uram! A szívélyes sorok kíséretében Kissingenbe küldött cognacot időközben megízleltem és oly kiváló minőségűnek találtam, mely növekvő korral a tökély színvonala fog állani. — Kérem Ont, fogadja kedves megemlékezésért és szives soraiért meleg köszönetemet v. Bismarck” s. k. A vaskanczellár tehát, aki „vérrel vassal” alapította meg Németországot, egy magyar iparvállalat vezetőjével szemben oly szeretetreméltó hangot használt, melynél udvariasabb a legesiciztobb francziától sem tellett volna.

— **Veszedelmes részeg.** *Szabó* János budai-ut 80. sz. alatti 21 éves legény vasárnap d. u. részegen botorkált a budai uton, majd a Kossuth utcán, miközben utcabosszat ordította, utcai csendőrhörítést követett el. *Simon* Ferencz rendőr figyelmeztette őt, ez azonban grombáskodni kezdett vele, sőt meg is támáda. Mikor pedig a rendőr őt megfogta, hogy be-kísérje, lefeküdt a földre és olyat rugott a rendőr homlokára, hogy ott a bőr kettérepedt. *Szabó*t átadják a kir. ügyészneknek.

— **Ítélet.** A székesfejevári kir. törvényszék *Mihalovics* Józsefnek szül. *Kis* Anna cskvári és *Szabó* Jánosné, szül. *Horváth* Katalin keresetesi lakost orgazdaság miatt az előbbi 8, az utóbbi 1 napi börtönre ítélte, melyhez a kir. tábla mindkettőnek egy évi hivatalvesztést szabott. Az elítéltek megfellebbezés tábla ezen ítéletét, melyet most a kir. Curia helyben hagyott.

— **Betörések Moóról.** F. hó 10-én *Buder* Johanna moóri lakosné *Cserhá* hegyen levő présházának ajtaját doronggal kifeszítették és onnét 4 frt értékű apróbb tárgyakat elloptak. Ugyanakkor *Gróf* Ferenczről a szoba ablak vasának kifeszítésével 70 frt értékű férfi és női ruhaneműt kiloptak. *Rothszáder* Ferencz padlásáról pedig a padlásajtó feltörésével elvittek 22 frt értékű füstölt sertés húst. A betörők *Végh* István velegi és *Rehel* Mihály kiskéri lakosok voltak, kiket azonban eddig nem sikerült elfogni, miért is elrendelték közöztetésüket.

— **Pázmánd község telekkönyvi betétei.** A vaáli járásbíró, mint telekkönyvi hatóság hírré teszi, hogy *Pázmánd* községnek telekkönyvi betétei az 1886. XXIX. és az 1889. XXXVIII. t. cikkke értelmében elkészültek és a nyilvánosságának adatai. Ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy 1) mindazok, a kik az 1886. XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889. XXXVIII. t. cikk 7 §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886. XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1899. évi július hó 18-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvankönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat; 2) hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ai esetében — ide értve az utóbbi szakaszok az 1889. XXXVIII. t. cz. 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyeztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1899. évi június hó 18-ik napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után ellentmondások többé figyelembe vétetni nem fog; 3) hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvankönyvi jogukat, bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólalásokat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az 1899. évi július hó 18-ig napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvankönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg. Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszerűen másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

IRODALOM.

Herman Ottóné könyve. A magyar írónők közt kiváló hely illeti meg Herman Ottónét. Előszóval játszatja történetét a magyar társaságban és kedves romantikájában erős érzék vegyül a reális iránt. Új könyvének is, mely most jelent meg a Franklin-Társulat kiadásában, ez a jellemző vonása. A kötet címe első haszabb elbeszéléséből ered. Az ember volt . . . megkapó történetében egy erős szenvedély romboló hatását látjuk, míg a többi három rövidebb elbeszélés a lélekállapotok finom rajzolatjára vall. Az írónő gonddal szőtt meséiben mindenkor figyelni látszik arra, hogy úgy a történetben, mint hőseinek cselekvéseiben lélektani ellentétek ne legyenek. Legjobban szereti a szenvedélyek testését, különösen az erősebb, romboló szenvedélyekét. A kötet kétségtelenül új hivatást fog hódítani a jeles tollú írónőnek. Ára füze 1 frt 40 kr.

A német nyelv tanulására általánosan kedvelt Röder Adolf-féle levélszerinti oktatás harmadik (avított és tökéletesen átdolgozott kiadásában, füzetes alakban indul meg a Lampel R. (Wodianer F. és Fiai) könyvkereskedés kiadásában. A német nyelv gyakorlati nagy szükséges volta eredményezi a sűrűn felburjánzó nyelvkönyveket, melyek minden rendszer nélkül készítve, csak megnehezítik annak a munkáját, aki a nyelvet elsajátítani akarja. Röder „levelei” annyiban különböznek ezektől,

hogy a Toussaint-Langenscheidt-féle módszert követve, világos, és könnyű példákkal szolgálják és belőlük könnyű szerrel lehet megtanulni nemcsak a grammatikát, hanem azt is hogy kell németül beszélni. E módszer feleslegessé teszi a nyelvmestert és minden tekintetben szabatos és megbízható. Az új kiadás jóval terjedelmesebb az előbbieknél és hogy mindenki könnyen hozzájuthasson, füzeteként is kapható. Egy-egy füzet ára 20 kr. A füzetek akár egyenkint, akár 5—5 füzetre való előzetéssel szerezhetők meg.

Jakab Ödön elbeszélései. Az élet a maga derűs és sötét képeivel legtöbb tárgyat szolgáltat az írónak. Jakab Ödön is töle kéri új könyve meséit, ezért adta címéül: Élet. Ő ott jár a magyar falu tiszta világában, mint eddig is legtöbb kötetével, a köztük oly nagy sikert aratott Székely történetek-vel is. Azoknak az egyszerű embereknek érzei ihletik meg, a kiket írónk közül igaz valójukban oly kevesen ismernek. Jakab Ödön történeteiben érezzük a magyar föld szűz talaját. A Szüvérdi Miklós, Senestyén Tamásné, Pál János, a szegény beteg Esztike alakjai onnan sarjadzotak, az író látja őket és fantáziája színes esztétikával színezte ki érzéseiket, szenvedélyeiket. De ott is a hol eltér egyszer-mászor a falutól, a magyar udvarházak kedvéért teszi csak, a hova szívesen látogathat, hisz ott is minden magyar; az emberek nemes érzéseikkel, egyenes gondolkozásukkal oly elütők a századvég városai gondolkodóitól. Ime az író tárgyköre, történeteinek világa. A kik az irodalmi divatok forgatagában jó ízlésüket, érzéseik tisztaságát megőrizték: sok gyönyörűséget fognak találni Jakab Ödön novelláiban. A kötet Neogrady Antal rajzolta szép czimképpel jelent meg és ára füze 1 forint.

Felelős szerkesztő: **Báró Proff Kocsárd.**

NYILT-TÉR.*

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi
alkálikus természetes
savanyuvíz

NYÁLKAOLDÓ HATÁSÁNÁL FOGVA A
TÜDŐ, GYOMOR ÉS HUGYHÓLYAG

+++ BANTALMAKNÁL +++
17 0 1 LEGJOBBAN AJÁNLVA!

MINDENÜTT KAPHATÓ!

* E rovathoz közlöttekért telelőseget nem vállal a zerk-szolg.

F O G A K
2 frttól, annélkül, hogy a gyökereket el kell távolítani.
Tartós plomba 1 frt 50 krtól.
Fogházás 50 kr.
Fogorvos Dr. RITSCHER,
Székesfehérvár, sas-utca 2. sz.
133. 20—11

Hirdetések

felvételnek kiadóhivatalunkban
jutányos áron.

A székesfehérvári kereskedelmi bank

RENDES ÉVI KÖZGYÜLÉSÉT

f. évi február hó 12-én d. e. 9 és fél órakor

saját üzlethelyiségében

tartja meg, melyre a társaság részvényesei tisztelettel meghívotnak.*

A közgyűlés tárgyai:

1. Az 1898. évi zárószámadásnak előterjesztése, az igazgató-tanács és a felügyelő-bizottság jelentése.
 2. Az osztalék meghatározása és a felmentvény megadása.
 3. 6 igazgató-tanácsi és 5 felügyelő-bizottsági tag választása.
- Székesfehérvár, 1899. január hó 10-én.

Gróf Zichy Nándor,
elnök.

* Azon részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni óhajtanak, tartoznak az alapszabályok 51. §-a értelmében a közgyűlést megelőzőleg legalább 8 nappal saját nevükre szóló részvényeiket az intézet pénztáránál átvételi-jegy kiszolgáltatása mellett letenni.

142. 3—1.